

χη ἄφθονο κρασί, καὶ νᾶναι τὰ ποτήρια πάντα γεμᾶτα.
 Τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὸν γάμο τὸ ζευγάρι ἦταν
 προσκαλεσμένο στὸ πατρικὸ σπίτι τῆς νύφης γιὰ τραπέζι.
 Κατόπιν πῆγαινε σ' ὅλα τὰ συγγενικὰ σπίτια πού τὸ κα-
 λοῦσαν σ' ἐπίσκεψη, μὲ συνοδεία τὸν μπράτιμο πού μά-
 ζευε ὅλα τὰ δῶρα πού τοὺς φίλευαν.

Αὐτὸς ἦταν ὁ γάμος τοῦ παλιοῦ καιροῦ. Σήμερα ἐλάχι-
 στες ἀπ' αὐτὲς τὶς ὥραϊες συνήθειες ἐπαναλαμβάνονται κι
 ὅλες μέσα στὰ ὄρια τῆς τυπικότητας καὶ τοῦ ἐκσυγχροني-
 σμοῦ.

Ὁ Χορὸς

Μ' αὐτὸ τὸν ἱεροτελεστικὸ καὶ γραφικὸ τρόπο γίνονταν
 οἱ γάμοι στὰ παλιότερα γραφικὰ χρόνια καὶ στὴ γραφικώ-
 τατη Ζαγορά. Ἦταν μιὰ διαδικασία, πού μέσα στὶς διά-
 φορες φάσεις τῆς ἔκλεινε μὲ κάποιο μυσταγωγικὸ χαρα-
 κτήρα τὸ λεπτό συναισθηματικὸ κόσμο τῶν ἐρωτευμένων
 καὶ τῶν μελλόνυμφων. Ἐνα κόσμο πού οἱ ρίζες του εἶναι
 βαθειὰ βιολογικὲς, πού ἡ κοινωνία ἀπ' τὰ παλαιότερα χρό-
 νια προσπάθησε νὰ τὸν κατοχυρώσει μὲ τὴν ἰσχύ τοῦ θε-
 σμοῦ κι ἡ Ἐκκλησία νὰ τὸν καθαγιάσει μὲ μυστηριακὸ
 κύρος. Μέσα στὰ τυπικὰ του σύμβολα, τὶς ἐθιμικὲς του
 ποικιλίες, τὰ τραγούδια, τοὺς χορούς, τὰ ξεφαντώματα, τὴ
 συγγενικὴ καὶ φιλικὴ συμπάρασταση, σπουδάζει κανεὶς τὸ
 κοινωνικὸ καθεστῶς, τοὺς οικονομικοὺς παράγοντες πού
 καταδυναστεύουν τὶς περισσότερες φορές τὴν καρδιά κι
 ἐμποδίζουν τὰ ζευγαρώματα, τὸ γονικὸ φίλτρο καὶ τὴν
 ἐτοιμασία γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς νέου κοινωνικοῦ κυτ-
 τάρου, τῆς οἰκογένειας, τῆς πατρότητας καὶ τῆς μητρό-
 τητας τὰ σκιρτήματα, τοὺς ὀραματισμούς γιὰ μιὰ εὐτυχι-
 σμένη ζωή, τὸ ἄγχος μπροστὰ στὴν ἀβεβαιότητα τοῦ μέλ-
 λοντος.

Ἔτσι τ' ἄρραβωνιάσματα κι ὁ γάμος, σταθμοὶ ὀπωσδή-
 ποτε χαρωποὶ μέσα στὸ βιοτικὸ ταξίδι, ὑπογραμμίζονται
 ἔντονα καὶ χαράζονται ζωηρόχρωμα μέσα στὴ μνήμη καὶ
 στὴ συνείδηση τῶν ἀνθρώπων.

Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ι Π Ο Ι Η Τ Α Ι

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΚΟΣ

Ἐκ Τυρνάβου, Ἰατρός-Χειρουργός, διδάκτωρ Πανεπιστημίου Μο-
 νάχου, ἐπίτιμος Ἀκαδημαϊκὸς Ἀμερικανικῆς Διεθνούς Ἀκαδημίας
 καὶ Ἰταλικῆς Ἀκαδημίας Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, Ἐπιστημῶν καὶ μέ-
 λος Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἰατρῶν Λογοτεχνῶν, τιμηθεὶς διὰ διαφό-
 ρων μεταλλίων. Συγγραφεὺς ἐπιστημονικῶν καὶ λογοτεχνικῶν ἔργων.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Πόσο δύσκολον ἐφάνη εἰς τὴν Κόρη τὴν καλὴ
 ὄσπου ναῦρη τὸ στεφάνι, τὴν ἐλεύθερη φωνή·
 σκλάβας ἔμεινε μονάχη εἰς τὸν τούρκικο ζυγὸ,
 ἐνῶ ἡ μάνα τῆς ἐχάρη τὸν ἐλεύθερο χορὸ.

*

Ὅμως νὰ πού ἐλευθερώθη μὲ ἀγάπη περισσὴ·
 ὀγδόντα χρόνια τώρα νοιώθει τὴν ἐλεύθερη ζωὴ·
 μὲ τὴν μάνα τῆς ἐνώθη μὲ ἀγάπη καὶ στοργὴ
 ζηλευτὰ νὰ τὴνε φθάσει στὴν ἀγάπη, στὴν τιμὴ.

*

Λίγα χρόνια εἶναι μόνο δίχως νᾶναι στὸ ζυγὸ
 ὅμως τόσα κατορθώνει μ' ἕνα τρόπο ζηλευτό·
 τρόπο μόνο πού ἀξίζει στῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιὰ,
 πού ἡ Κόρη τῆς χαράζει νέα δόξα, λεβεντιά.

*

Δὲν ὑστέρησε παρ' ὅλη τὴν σκλαβιά τὴν τρομερή·
 ἀνεδείχθη ἴση μ' ὅλη τὴν πατρίδα τὴν τρανή·
 ἕνα χαῖρε τῆς ἀξίζει ἀπὸ ὅλους μὲ καρδιά,
 γιὰτι ἄξια ἀτενίζει τῆς Ἑλλάδος τὴν ματιά!